

Beløb, som Brændselshjælpen kapitaliseret andrager, og der har da ogsaa i den senere Tid fra et Par Købstadkommuner foreligget Ønske om, at Indenrigsministeriet vilde bemyndige Kommunalbestyrelsen til at yde Brændselshjælp til Aldersrentenydere, hvilket imidlertid, saasom der ikke er nogen Hjemmel derfor i den bestaaende Lovgivning, ikke har været muligt for Indenrigsministeriet.

Derfor fremkommer altsaa det nærværende Lovforslag, som tilsigter, at der ved Kommunalbestyrelsens Beslutning kan ydes saadanne Aldersrentenydere, som maatte trænge dertil, Brændsel til et Beløb, som i København, Frederiksberg og Købstadkommunerne andrager henholdsvis 40 og 35 Kr. for samlevende Ægtefæller og for enlige Personer, medens det i Flækkerne og Landkommunerne for Ægtefæller og enligstillede Personer andrager henholdsvis 30 og 25 Kr. som Maksimum, dog saaledes, at for Personer, der først begynder at oppebære Aldersrente i Løbet af Tiden fra 1. Oktober 1923 til 1. April 1924, bestemmes Brændselsydelsen i Forhold til det Antal Maaneder af nævnte Tidsrum, i hvilket de modtager Aldersrente. Endvidere bestemmes, at Brændselshjælp i Almindelighed ydes i Forhold til den Aldersrente, som den vedkommende oppebærer. Nu er det jo saaledes, at Aldersrentens Størrelse kan variere fra 108 Kr. pr. Maaned lige ned til 2 Kr. 50 Ø. pr. Maaned, og jeg har da fundet det rigtigst, at det overlades til Kommunalbestyrelserne under Hensyn til Trangen nærmere at bestemme, hvilke Aldersrentenydere der skal oppebære Brændselshjælpen, og hvilket Kvantum Brændsel der indenfor det foreslaaede Maksimum bør ydes hver enkelt Aldersrentenyder. Regelen bør altsaa være den, at Brændselshjælpen ansættes i samme Forhold som den Aldersrente, der udbetales, sammenlignet med Aldersrentens fulde Beløb. De Maksimumsbeløb, der her er Tale om, er man naaet til efter at have indhentet Oplysninger om Omfanget af den Brændselshjælp, som i de senere Aar er ydet de alderdomsunderstøttede i en Række Kommuner af forskellig Type, og Summerne er sat under Hensyn til det Prisniveau paa Koks, vi har i indeværende Aar. Naar det siges i Lovforslaget, at Brændselshjælpen skal ydes in natura, udelukker det naturligvis ikke, at der kan gives vedkommende Mærker eller Anvisninger, som kun kan anvendes til Betaling af Brændsel.

Jeg tillader mig at anbefale Forslaget til det høje Tings Velvillie, idet jeg sluttelig

henleder Opmærksomheden paa, at en hurtig Behandling under Hensyn til selve Forslagets Formaal er meget ønskelig.

Jeg har dernæst den Ære at fremsætte *Forslag til Lov angaaende Bemyndigelse for Regeringen til at ratificere 2 internationale Konventioner i Overensstemmelse med Udkast, som er vedtaget paa den internationale Arbejdskonferences Møder i Genua i 1920 og i Genève i 1921.* Den første Konvention angaar Lavalder for Børns Arbejde til Søs, den anden Fastsættelsen af Lavalder for Anvendelse af unge Mennesker som Kullempere og Fyrbødere. I Overensstemmelse med Versailles-Traktatens Artikel 5 blev den første Konvention forelagt for den høje Rigsdag i Samlingen 1920—21. Den vilde imidlertid nødvendiggøre Forandringer i Søloven, og derfor blev Ratifikationen foreløbig udsat. Nu har Revisionen af Sømandslovgivningen fundet Sted, og hvad begge Konventioner angaar, er Bestemmelserne nu i Overensstemmelse med dansk Sømandslov af 1. Maj 1923. Fra Handelsministeriet har Indenrigsministeren derfor modtaget Henstilling om at foranledige, at Rigsdagen bemyndiger Regeringen til at ratificere Konventionerne, idet jeg dog skal bemærke, at den i den første Konventions Artikel 4 og i den anden Konventions Artikel 5 indeholdte Bestemmelse, som gaar ud paa, at enhver Skibsfører skal føre et Register eller en Bemandingsliste, hvor alle Personer under henholdsvis 16 og 18 Aar, der er beskæftiget om Bord, skal opføres med Angivelse af Fødselsdag og -aar, vil kunne efterkommes ad administrativ Vej. Jeg skal hermed anbefale Forslaget til Vedtagelse af dette høje Ting.

Dernæst skal jeg tillade mig at fremsætte *Forslag til Lov om Forsikring mod Følger af Ulykkestilfælde.* I Henhold til § 27 i Ulykkesforsikringsloven af 28. Juli 1920 skal denne Lovgivning være Genstand for Revision i indeværende Rigsdagssamling 1923—24. Der har forud for Udarbejdelsen af det her foreliggende Lovforslag gaaet indgaaende Overvejelser i Arbejdsforsikrings-Raadet, og Raadet har til Indenrigsministeriet fremsat et samlet Forslag til Ændringer i den bestaaende Lov. Jeg har imidlertid under Hensyn til dennes praktiske Anvendelse ment det rettest at indarbejde Ændringerne i selve Lovforslaget, saaledes at dette nu fremtræder som en selvstændig Lovgivning for Ulykkesforsikring. Ærede Medlemmer vil finde det nye, som Lovforslaget indeholder sammenlignet med de tidligere Bestemmelser, trykt med Kursiv, og hvor en Bestemmelse eller